देहगेहाचिचिंताः बाब्कासिनातष्ठेसर्वथाः स्वभावेंचिनिश्चिंततताः चिं
ता कथायानाहिं॥ ५१॥ नेदरवतां दुजिस्थितिः बाळ्काआपुलि आपणां
भ्रितिः आपुलिआपणा अतिरतिः तेसिगतियेगीया॥ ५२॥ योगीयासि
प्रपंचाचें भानः सस्त्वेंनाहिंजाणः यालागीमानापमानः दोन्हिंसमान
तयासि॥ ५३॥ वित्रिचेनिसांपेंरवादलाः तोवित्रिचेनि अम्रतेंवोचलाः ते
वि जिणपामरणयासु कुलाः निश्चष्ठवेलानिद्वदें॥ ५४॥ गृह दारपुत्रचिंताः
हेसम्तुष्ठमीध्याबातोः स्वदेहोसम्तचें असताः तरि करुलाहाताः चितेतें॥ ५५॥
भवमुष्य कल्पनाजाणः ते कल्पनामनाधिनः तेंमनस्वरूपिंजालेंलिनः
तोका वस्तुविद्धुनसर्वत्र॥ ५६॥ तेणेंस्वरूपअनुसंधानेंः सुखेंक्रिडतुवि
घ्नेंः क्रिडादेवयोगेंकरणेंः देहाभिमानेंविरहित॥ ५७॥ प्राणोनिनिजसु

Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

स्वप्नाप्तिः मनादि इंद्रियें उपरमातिः ध्यानु भारि स्फुरेना स्फुर्तिः समाधिचे
त्पत्ति सा नांव ॥६८॥ ते विरच रूपिं वेउनि मनः बाह्यस्फुर्ति चे स्फुरे ध्यानः ते
दशागा विध्यानः साधुजन बोलति ॥६९॥ उंच न्यावरि ठेविला दिवाः तो
जैवि देखे दोहिं सवाः तोसि विध्यान दशा उद्भवाः उभयस्थ भावा देखणिः
७०॥ स्त वणजण्या समरसताः तो विस्व रूपिं विरउनि चित्ताः समाधिविध्या
न हाणे त्याताः निर्विजिं निजरूप वापा बोनि ॥७१॥ सांसि कोणाचा मानापमान
ग हपूत्रा चिंता करि कोणः स्वरूपिं हारपलें मनः निजसमाधान पावला ॥
७२॥ मनें विणजें विरहणः तें बाध्य का व्याएैसें जाणः देवयोगें वर्षण व
र्षणः वृत्तिस्तु न्यवर्तते ॥७३॥ श्लोकः ॥ द्वावेव चिंतया मुक्तौ परमानंद आ
प्लुतौ ॥ यो विमुग्धो जडो बालो यो गुणेभ्यः परं गतः ॥४॥ टिका ॥ घोर चिंते

चा आवर्त्त: जेयथ्रस्लादि कल्पुडत्त: ते आवर्ति दोषकलुक: परिस्तानिश्चित
यदुराया ॥७४॥ ये कासि पुढें भेटे ल दु:ख: दुजेनि जिंतले सुख दु:ख:
ये कासि मुग्यतेचें सुख: दुज्यासि देख निजज्ञानें ॥७५॥ पाहा पां बाळका
चा गार्यिं: गुप्तवासना असे दोहिं: दे अंकुरे जोनि पाहिं: अवस्य अ
पायिं पालि-ला ॥७७॥ तैसा न दे योगी गुणातीतु: जो पूर्णो नंदें पूर्ण भरितु:
यासि सुख दु:खावि मातु: नाहिं जाणांतु सर्वथा ॥७८॥ दोहिं दिसे जिवंत
तु: तो केवि जाला गुणातितु: ऐसें स्वगुणासि तो वर्ततांतु: ऐकसा घेतु सांगे
ना ॥७९॥ सा यके स्वेठुनि साधुजन: वाढविला सत्वगुण: वाढलोनि म
त्वें जाण: ज्ञान साधन साधिलें ॥८०॥ सा यत्लोनि ज्ञान साधनें: छेदिले ज
न्मांविंविंदाणें: जें मोहममतेचिं दारुणें: उभय योगजन्यें: कर्मवें ॥८१॥

एवं बाळलोनि सत्वोत्तमेः निर्दग्धीलिं रजतमेः सत्व येकलेपणें नीमेः स्व
येंउपरमे तें जाणा॥८५॥ जें वें जें वें काष्टसंभार असेः तें व तें वें अग्निज्वा
ळा उल्हासेः सरलेनि काष्ट लेषेः अग्नि प्रवेशेः निजतेजिं॥८६॥ तैसी
जाणेंगुणाविवस्थाः योगीपावलाउणातितः सासिन बाधिभव
वेयाः प्रष्ठयकल्यांतिं जालीयां॥८७॥ ज्यासुखासि नाहीं अंतः तें सु
खस्वरूपें जाले प्राप्तः तो देहीं वर्ततांहीं देहातितः चिंताआवर्तेमा नाहीं
८८॥ येकाकी जाल्यां विरक्तवताः हे अवस्थान चढे हातः येचिविषीं
न्यपनाच्याः कुमारिगुरु कथाः सांगेन॥८९॥ श्लोकः॥ एकविंकुमारिचात्मा
नं वृत्तानानटहमागतान्॥ स्वयंतान हस्या मास कापियातेकुकुसुः॥५॥
टिका॥ कोण्हे येकै कुमारिसिः वरिं राखवणावेउनि तिसिः पिता माता स्वगो

वा

त्रैसिं: गेलिंयात्रैसिं: कुष्ठदेव्या ॥८०॥ तेकुमारिचें विहत्न: प्रविनेमि
ले होतें जाण: यानिश्चयालागी बाल्हण: घरासंपन्नायें आले ॥८१॥ पु
सति घरिं आहे कोण: त्लाजोनि नोवरि यरिमेोन: सासिनें दितां दरूषण: पु
जाविधान तेमाडि ॥८२॥ वातायनद्वारा आसनें: दिधलिं समस्तां कारणीं:
गंध्याक्षता सुमन पानें: दिधलें मोल्लें उपचार ॥८३॥ देखोनि पुजेचें विधान:
जाणों सरलें बाल्हण: घरिं नोवरि विआहे जाण: हें चतुर लक्षणातिये चें
॥८४॥ सां व्यापा ऊणारा विचिंता: ठसिरां येथि लामा झिमाता: ते काळिं सा
विस्तारितां: विलंबु सर्वेचा होयिल ॥८५॥ श्लोक ॥ तेषां मध्य वहाराचें
शाक्ति व्रहसि पार्थिव ॥ अविघ्नेया प्रकोष्टस्थाश्च ऋषांरवाश्च नेमहत् ॥
॥५॥ टिका ॥ ऐसें विचारूनि जाण: साक्षि कोंडुनि घे आपण: ते कंडणाका

५ ळिचें विंदाणः चतुरलक्षणपदियेसें ॥ ७१ ॥ पावो पालित्तां कोंडणाः उविस्म
णाकार कें कणाः तेणें नादें लाजोनि जाणाः विचारमनामाजि करि ॥ ७२ ॥
स्तोकु ॥ स्नातजलकुक्षितं मयामहति क्रिडितातत ॥ कजें जैके कराः शोकार
दोहो पायेपरशी षयतु ॥ ७३ ॥ टिका ॥ यासी कष्टयाचा ध्वनिः पडेल पाकृपायां
चा कानिः ते व्ययत लाजमज लागोनिः नववधु कोंडणीं बैसलि ॥ ७४ ॥
सांचा कानि ध्वनिनपडे कोंडणतरि चालपुढें ऐसें विचारुनि रोकडें
कांकणा कडेपाहिलें ॥ ७५ ॥ पाहातां दिसेते अवष्टों विचारु दृढ कुनि आ
गष्टोः करिच्या कांकणखण्डाण्डाः युक्ति वेल्हाळाचि भागी ॥ ७६ ॥ जरि
कांकणें फोडुं आतां तरि तेम कुर्तीचि अखुमतां शाता युद्दो माझा पत्तां
नो फाडुं सर्व पायायाहतु ॥ ७७ ॥ अति बुद्धिवंतलोकुमारिः हस्तुविकां

4A

कडोउचारि: तें गे विजतनेवरि: रा रवे दोंकरि दानि दानि ॥ व्या । दोनिकां
कडोउरतुनि: कांडुं बैसलिते कांडणि: दोहिं माजिउविं च्यानि: तें कोनिकां
नि लाजिति ॥ १०० ॥ श्लोकु ॥ उभयोरप्य पतद्दोषाघ व नस्या स्म शांनि
रवयो ॥ तत्राद्ये कं निराविद देकस्मान भवच्चानि ॥ टिका ॥ त्यांणे दोघांचा
संयोगमये केवळ स्थानि: ते यस्तवें यानहाये च्यानि: दोंतुलये कवंगष्ठें काढु
नि: बैसे कांडणिकुमारि ॥ १ ॥ ये कपाळीं कांडितां: च्यानिन्तुविचित्तच्यतां: तों
उपदेसु न्चपनाथा: जालोसिकतां: मितेयें ॥ २ ॥ श्लोकु ॥ आन्वीक्षि ख्सामिमं
तस्मा उपदेशमारिंदम ॥ लोकाननुचरन्नेतां लोकतत्वविवित्सया ॥ ८ ॥ टीका ॥
जीरोनि प्राति स्पर्धि शु पाश्च: किं करकेलेरजे सकष्ट: तुं अरिमर्दनु स
बष्ट: मिच्चया केवळु लागर्लाग ॥ कामक्रोधादि अरिवर्ग: नाजिणतां समुष

सांगः आरिसदेनुहा बोलु आंगु: हायीचां तुपे आचिं ॥४॥ कामादिकसा
हि वैरिः येसां उपदेशशस्त्र वारिः जिणोनि घालिलां तोडरिं: मग संसारिः
आरे नाहिं ॥५॥ लोकांवेगळ्यातु अवयुतु: लोणसिकुमारिष्परा आतु: तो
ये कांतिचा दृतातुः कैसेनि जाहुः तुअजाला ॥६॥ रा होउनियां विजनस्थानिः
विश्वासोनि गुरुवचनिः दृढ बैसोनि आसनिः निजतत्त्व ध्यानि आकळिलें
॥७॥ साक्षि तत्त्वानि स्वयालागुनिः मीं वीचरतु असें मेदिनिः निजात्म भावे
जनिवनिः दृढ धरुनि पाहालु ॥८॥ होता दृशांसी भेटिः दृश्यपदृश्यत्वें नप
डे दिठिः द्रष्टेपण हिं घालुनि पोटिः ऐसिया दृष्टि विचरतु ॥९॥ अंगीकारि
तो गुरुचेंगुणः देखता जगावें दरुपणः मज होतसे चाधित मानः ऐसेनि
मीं जाणः विचरतु ॥१०॥ ऐसिया निज दृषि विचाराः मज विचरतां वसा

5A

चरां: अव वचटें कु मारिमंदिरा: सावि अवसरा: मिं व्यालों ।। ११ ।। करिलां
केकणा विवेचना: निजस्वा घोंवियार कुणा: पाहानि घेतलें ज्यांला स्रणा:
तेचि विवेचना: परीयेसें ।। १५ ।। श्लोकु ।। वासो बहुनां कल्हो भावेद्याती
ह्येयारपि ।। एकए वचरेत स्मा कुमार्यो इव केकणा: ।। १० ।। टिका ।। जेथ होये
बहु तों विवस्ति: तेथ व्यानिवार कल्हसापति: दाचवे सत्यांये कां तिं: वा
तों करिति बहु विधा ।। १५ ।। जेथ गोठिं रवालिं कापु जाये: तेथ निजस्वा घु
हों न व्हाये: या लागी मिं पाहे: वि चरतु आहें ये कांतिं ।। १६ ।। ये काकियें
कांग्रता: साधिल्यां चोरु ला भुये हाता: योचि विवि विं सार कतीं गुरु तत्वता
म्यां केला ।। १४ ।। श्लोकु ।। मन ये वन संयुज्या जित श्वासो जितासन: ।। वैरा
ग्या भ्यास योगेन ध्रियमान मतं द्रिता: ।। ११ ।। टिका ।। वैराग्यें विण अभ्या

Joint project of the Rajwade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

6

सुघडे: तेयविषयचोर उवितिगाढ: कामाचा घालापडे: मुदलबुडे निजज्ञान
॥१५॥ विवेकदिपु करुनि पुरे: निरसि अज्ञानाचें आंधारें: वैराग्याचें बष
पुरे: महामुद्रेचेनियोगें ॥१६॥ प्राणापानाचि चुकामुकि: ज्ञाहालिहोती
बऊकाळकि: तेअभ्यासबळें येकाकि: केलि वोळखि दोघांसि ॥१७॥
वोळखिवसंवें खिजाला: पावालिजुनाटपहिलिखुण: दोघांपडिलें आकिं
गनः समाधान समसाम्यें ॥१८॥ दृढ बैसोनि आसनि: रोधि प्राणापानामि
ळणि: करुनि लाविलिनिशाणि: ब्रह्मस्थानि रिघावया ॥१९॥ ब्रह्म
गिरिचिया कडा: ध्यानदमें घालुनि वेढा: प्रत्याहाराचा झगडा: पुढिलेव
डो लाविला ॥१२०॥ प्राणापाना वांचिवरि: पहिलि वोळखि होतिखवारे:
माळलाविलि अभेदें करि: मनयेकाग्रि: सारबाणि ॥२१॥ येकाग्रतेचेनि

6A

कल्लोळें: पुढारे नढळवे चालिले बळें: उल्हाटयेचावेनि मेळें: शस्त्र
त्रैपाळें: फोडिले ॥ २३॥ वैराग्याचिं वज्रकवचें: निथडेविरलेउनि सूचे
एकाग्रता बळें बळाचे: सपष्ठ ध्यानाचें करिं खर्ग ॥ २४॥ नवलखर्गाचा
वाहे: लाहाणाचे घोरनि वाटि पाहे: समूळ आलियां संदेहो: नलगतां घावो
छेदित ॥ २५॥ निर्दळुनि व्यष्ठ सासि: दारि केलें निद्रासि: ऐसे सावयु
न आहिर्सी: योगदुर्गासि स्रोबति ॥ २६॥ रणारंगीचिं विरगा दे: निजबळें
चालिले पुढें: सतराविये चें पाणियाडें: जिंतलें रोकडें माहाविरिं ॥ २७॥ ते
पयुद्ध जातां चांग: कामादिक आरि षड वर्ग: रगि पाडिले अमोघ: सतेज
खर्ग स्पष्ठ कृत्त ॥ २८॥ ऐसे विरिपाडुनियां रणिं: आसिलें सतराविये चें
पाणिं: तवं अनुहातावि स्रुडा वाजे: दुर्गोम धुनि उठिले ॥ २९॥ तेयसी

Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

हृविरांविये कारता: होतांपितारिल पेदुआला हृत्ता: दूर्गरारवति अहं
ममता: दुर्गरारवाति अहंमम ता: मरोंसवैर्या टेंकलि॥ श्लोक॥ यस्मि
न्मनो ना ब्ध पदंयते तच्छनै: शनैर्मुंचति कर्मरेणुन्॥ सत्वेन वृद्धेन रजस्तम
श्चविधुयानि र्वाणसुपैत्य लियनं॥ १२॥ टिका॥ कामक्रोधादि महाशूर: पुत्र
राशीपाडिले घोर: तेणें दु:खें अतिजर्जर: मरणात सारदिसताति॥ २०॥ तैसि
ऐकोन दूर्गाचि वार्त्ता: उल्हासु गंभीरो बियाचिता: उवावादि घलामालुता:
दुर्गसवैर्या घ्याविया॥ २१॥ निजधैर्ये स्थिर व्याद: निजसत्वें अति उद्भट:
पुढें नि घोरितां वाट: घोर अवाट देखिलि॥ २२॥ कर्म रेणु वादुस्तरप्रा
ट: विधिवादे अवघड वाट: हळु हळु उलांघितां अवाट: समुच्छ्रसपा
ट: तोके ला॥ २३॥ पुढां रजतमाचे आगड: रवोलापलां अयतगुढ: घालु

निनिवृत्तिचे दुर्गः दृढ सत्त्वें बुझितो॥३४॥ सांचलुन कतां वाहेतिः जि
णोनि मन कार्णी कावोवरिः मा ळ्च ठेलि ब्रह्मगीरिः ब्रह्मरंध्रिं ड सष्क
लो॥३५॥ ते घडे तांचि येकि घायिः अनुहातानि घाणा लागलो पाहिंः श्रोधि
तो पारिके कोणिहिं नाहिंः केलें गायिः सर्वे वस्या॥३६॥ ते पुरजतमाच्या वाढाः
सहजें जाल्या हो यासि पाठः हा रे रवेरा मराऽ्या च्याचो होटोः थेंडें दारवकां:
पिटिले॥३७॥ पारिके कोणिहं नादि सो दिविः ध्यान रवगोंचि सोडिलि लिहु
विः वैराग्य कवचाचि यागो विः समदृष्टि सोडि ल्या॥३८॥ ध्येय ध्यान ध्या
ताः त्रिपुटि नादि सेपाहातांः ध्यान रवर्ग तत्त्वताः नयरि सर्वे या याहेतु
॥३९॥ दारुण युद्ध सामग्रिः सचें केलि होति जारिः ते सायनें सोडिले
दुरिः कोणिहिं वैरि असेना॥१४०॥ तन्मयतेचें छत्र धरुनिः साम्यस्नाम्य

(८) सिंहासनि: बैसला सहज समाधानि: सागी वोवाळुनि: जिवभाव ॥४१॥
योधि तवाढला सत्वगुण: तेणें सर्वस्वें केलें निंबलोण: पायां लागोनि आय
ण: स्वयें जाण उपरमला ॥४२॥ जैसा आगि असे काष्ठाचा मोळि: मथिल्या
काष्ठा चि करि होळि: काष्ठनासुनं तत्काळि: सजुनियेंगळि उपशमे ॥४३॥
उ तैसें वाढोनि सत्वें तम: नासुनि सांडि रजतम: पाठिं सत्वाचा हि संभ्रम:
स्वयें उपरमपावला ॥४४॥ तेथ निमालें जिवत्वें जीवपण: ज्ञात्वें त्व सीनी
माल्हें ज्ञान: निमालें प्रपंचाचें भान: चिन्मात्रपूर्ण कोंदलें ॥४५॥ श्लोक॥
तदेव मात्मन्य वरुद्ध चित्तो नवेदकिं चिद्ब हिरंतरं वा॥ यथेषुकारो न्टपतिं व्रज
तमीषौ गतात्मा न ददर्श पार्श्वे ॥१३॥ टिका॥ ऐसी चिन्मात्र परिपूर्णता:
तेथ्यानि शेषुन आणितां चित्ता: चित्तपावे चैतन्यता: जाण सर्व यानेर विरा:

8A

॥४६॥ तेव्हां अंतरिं चैतन्यघनः बाह्य चिन्मात्रपरिपूर्णः आणि द्वैत न दिसे गा ।
जाण: वृत्ति न आणा बाधिलि ॥४७॥ पाहातां ध्येय ध्याता ध्यानः ते घड
ल्हासें विरुतलें मनः ते संप्रज्ञात समाधि जाण: विचक्षण बोलति ॥४८॥
जेथ निशेष समरसे मनः जाला सुखरूप चिद्घनः ते समाधि परम कारण:
गुणें विरमोगीति ॥४९॥ ब्रह्मादिं द्रिष्टी गोचर नसे: गुणगोलियां ठोव्हां दिसे:
हे अनुभव्यासिचि भासे: बोला व्योऐसें ते न व्हे ॥५०॥ येय शास्त्रें वि
षम जालिं वादे: नेति नेति म्हणीतलें वेदे: यो दावलिं योग वृंदे: अनु
भव निज बोधें: जाणति ॥५१॥ ते यहे तु मानु दृष्टांतु: समु व्हतु डालासम
स्ते: द्वैत वादा चि मातु: सांगयां तुलां जिलि ॥५२॥ सबाह्य समदरूप

णा: हे अनुभवाचिनि वोणखुणा: शरकार गुरू केला जाणा: हें विलक्षणाल
क्षुनि ॥ ५३ ॥ ताउनि रुजु करितां बाण: दृढ लागलें अनुसंधान: झुडुकेन
प्रपंचाचें भान: खुंटलें जाण तयाचें ॥ ५४ ॥ निशाणभेरि वाजंतरें: रथगज
सेन्यसंभारें: राजा गेला अतिगजरें: नेणिजे शरकारें: शरदृष्टि ॥ ५५ ॥
मागुनि राया चा हडपि आला: त्यासि पुसे ये मार्गीं राजा गेला: सन्मुदायें का
य वायेकला: नाहीं देखिला सर्वथा ॥ ५६ ॥ तो शरकार देखिला दृष्टि: हें
कोनि साधिगोष्टि: जगीं येकाग्रता मोटि: प्रपंचु दृष्टि येवों नेदी ॥ ५७ ॥ हे
चीसाधा व्यासाधन: गृहारंभ त्यागिला एकपण: सर्पे गुरु केला जाण: हे विल
क्षण देखोनि ॥ ५८ ॥ श्लोक ॥ येकचार्य निकेतस्याद दप्रमतो सुहाश्रय: ॥

9A

थ्यलक्षमान थ्यावरे मुनी रे कोल्य नावण॥१४॥ टिका॥ सपेसांपालुनसा
हे॥ येकाकिसुखें वि चरतु जाये॥ सदासावधानराहे॥ स्चारुवांये॥ जावों
नेंदि॥५९॥ तेसी वियोगीया चिराति॥ नसाहे द्वेताचि संगति॥ येकाकि
वसेये कोंति॥ जनाप्रति थ्यलक्ष॥१६०॥ विषमाचा संग्रुनकरि॥ परिसाम
चाहि संगुनधरि॥ निघेदेहसंगाबाहेरि॥ त्वचेचे परि सर्पाच्या॥६१॥ स
दासावधान बुधि॥ लवनिमिष वांयां जावोनें दि॥ थ्यनुसंधानाची सुद्धि॥
तुटों नेदि सर्वथा॥६२॥ सर्प बिळामाजि रिघे बळें॥ मागीं मागुं देखतिस
कळें॥ घालाघु केला हें स्तांनकळे॥ गेला कळे॥ सर्वांसी॥६३॥ तेसा वियो
गीयाहि बळें॥ न व्हायेजनामाजि जनमेळें॥ गुहेमाजि पाडिला लोळे॥ ये
कला खेळे येकपाणी॥६४॥ हे कां योगीयाचा आचारु॥ करितां देखतिला

हा एाधेर्रिंः सविकल्पानिर्विकल्पं विचारः नकष्ठे सांचुर कोण होसि ॥ ९८॥
येकल्पं एाति कर्मठ ये कल्प एाति कर्म त्राष्ठ येकल्पं एाति थ्यात्मनि
ष्ठ नकष्ठेपष्ठ कोएहोसि ॥ ९७॥ सवपोसी बोलणें चि नाहिं बोले तरि
थ्यें ल्पकांहिं तैसा चि योगीयां ह्नि पाहिं वागबादिं नाहिं सादर ॥ ९८॥
आंतुले रूपेचेनि बषें बोलेन्द्र दम जुष्ठ कोवषें श्रवणासि दां देयेकें वे
वें तेणें वचन मेष्ठें निश्चाळि ॥ ९९॥ बोलणें तरि अति अल्प छेदिसं
कल्प विकल्प सा व्या बोलावें स्वरूप समसंकल्प जाएति ॥ १००॥ जोये
काकि उदास ज्याचें परमार्थी मानस तेणें गव्हारें थांचि आस स्यां प्रय
सन करावे ॥ ७१॥ श्लोक ॥ गव्हारें षोति दुःखाय विपष्ठा स्वाप्यवासनः ॥
सर्पः पर कृतवेस्म प्राविश्य सुखमेधते ॥ १॥ टिका ॥ सुखें गव्हार स्तुतें दुःख

10A

काष्टिं कीरतां दुःखकारकः निपजविलेंचि मालिकः ते व्यद्धव देखः सर्व था
॥७१॥ येथसंसारु चिनासिवंतः देहो प्रस्तोसे कारें असतुः तेथिचें गरहु
काये शाश्वतः सुख मानित सुखेचें ॥७२॥ जें गर्भीच निमालें ः तें उपजल्यां
जातक केलें ः म्हणावें जन्म नावं मेलें ये विलें ः तें सैंगटहु केलें थ्यसत ॥७३॥ तो
हि व्यसनु आरंभु कुडाः म्हणति केसाटि लावि झगडाः मांडवि दगडां सोटि लां
कडीं ः सुहृदा पिडा सांडुनि ॥७४॥ वोष्ठं बापा करिसायासें ः सामाडिसपेरा
हेसाव कासें ः नासिणतां प्रयासें ः पर घर वासें सलुष ॥७५॥ तेसा चि यो निया
हि जाणः नथीरे देहगेह आभिमानः परगहिं वसेनिराभिमानः सुखसेप
नसर्वदा ॥७६॥ येकाहि गृह नकरावें ः हें सयमानलें जीवें ः येवढि स्पष्टिके
ति देवें ः बायुनपवसा कावि ॥७७॥ स्पर्दिरखिलि केसानिः निपजविलि कोडा

पासुनि: येकि अर्पि गुरु कोंतीर्णि: लक्षालक्षुनिम्यां केलि ॥७८॥ श्लोक ॥
येको नारायणो देवः पूर्वसृष्टं स्वमायया ॥ संहृत्य कालकलया: कल्पांत
दमिश्वरः ॥१॥ टीका ॥ नराचें आश्रयस्थान: यालागी बोलिजे नारायण:
जीवाचें तो विजीवन: स्वामि नारायण: सर्वांचा ॥७९॥ ऐसा येकु नाराय
णु: तेणें पुर्वि जग स्रजिलें जाण: उपकार सामाग्रीविण: केलें निर्माण जग
वें ॥१८०॥ येकलेनि सामग्रीविण: केवि केलें जग संपुर्णें: स्वमाया सामर्थ्य
नी जाण: करि निर्माण जगाचें ॥८१॥ ते निजमायेचे पोटिं: असंख्य जीव
सामग्रिच्या कोटि: ते माया अवलोकिलि दृष्टिं: तो विठवाठवीं नीज कौतुक:
८२॥ ऐसि निजमाया अवलोकिलि: तें निजांगावरि नांदविलि: परि आंगीं
लागों नाहीं दिधली: हे अलिप्तता केली तो जाण ॥८३॥ सृष्टियिदा टालि आ

Mandal, Dhule and the Yas

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com